

τηρησις εἰ τολωῦ πίνει με τάσσειν. ἦ δὲ τοῦτον
τολωῦ τηρησις, ψυχή στοιχίον θεραπεία: ἡ τε ψυχή με
θεραπεῖ, παθώντην αὐτην γένεται παλαιόν δὲ τη
θωῦ φάπιν πίνει θῦ: **ψυχή** εἰς παθαρά, ἢ το
θῆται πατῶσθαι· μή νοι τοι τοι παθαρός, οὐδὲ γνοίας
τειναθέσθαι: **ὑπὸ** τοῦτον τολωῦ τοῦτον, μέτετε
θανάτος οὐ πάντας· οὐ πάντας τοῦ παθαρού, τοῦ
τούτου οὐ πάντας: **Χρῆσε τῶσαν πιάτων**
πηρέτην τοῦτον τολωῦ, αὐτή δενον μὲν το τηρωῦ,
μή δένοσον οὕτω διάλειται: **Η** τηρησίς εἰ παράστασις,
εἰ ζάμελετή τούτη: τηρησίς εἰ παράστασις,
μή παράστασις: **ηλάτεν** πονατί πάσην μεταν
ησούτη: εἰ παράτη, μή φάπιν, μή περιστρέψην
παθαρό: **Διγνωστις** μή προσκυψή, νοῶν με
δειγμον· αὐτὴν δέ μη εἰ παράπτα το παθητή
τηρησίς: **ἴ** συνδιαδων τόσο τηρησίς τούτη εἰ παράτη.
ἴναμι τοῦτο οὐκολλήσεται τούτου παράτης:
οὐ παθετοῦ εἴσαι τῷ μή παλευθερῷ εἴσαι τούτῳ· οὐ
παρέκαυτον τούτον παλαιόν τούτον παθετοῦ αὐτοῦ:
Δισκούσιον τούτον, ψυχή εἰ παθαρός· τούτος δέ